

Залишайся необхідною, газета!

[Леонід Товажнянський]

#1-2 от 08.02.2021

Події в історії кожного колективу лишаються достовірними лише в тому випадку, якщо вони скріплені державними документами чи опубліковані в пресі. Вчені-історики звертаються до цих джерел, відтворюючи хід подій, імена і дати. Таким літописцем Харківського політехнічного інституту стала створена у возз'єднаному в 1950 році Політеху газета, якій судилося довге і славне життя.

Редакція не лише чудово справлялася з тим, щоб описувати події і чергових героїв дня, а й – найголовніше – залучати до публікацій в газеті провідних вчених і кращих студентів, викладачів і співробітників, прищепити їм смак до участі в роботі газети, у якої, таким чином був і є сьогодні значний авторський актив.

Журналісти, які сьогодні роблять нашу газету, наслідують її чудові традиції, всього НТУ «ХПІ» і пишуть про нього захоплено, з любов'ю. Мені особисто приємно відзначити, яким надійним помічником у роботі ректорату завжди була газета, зокрема, в роки моєї праці на посту ректора. Редакція «Політехніка» протягом тривалого часу виконувала функції пресслужби університету, з її допомогою було підготовлено немало статей і репортажів про події в ХПІ та опубліковано в різних ЗМІ, а автора цих рядків агентство СтатусКво нагородило спеціальним призом «За мужність у спілкуванні з пресою».

Вітаючи газету «Політехнік» з ювілеєм, хочеться сказати, що в неї є і невикористані резерви, і перспективи розвитку, загалом усе, властиве структурі молодій, здатній рости. Бажаю нашим журналістам активної допомоги з боку колективу НТУ «ХПІ», постійної зацікавленості в їх роботі і відчуття своєї необхідності!

Леонід Товажнянський, Почесний ректор НТУ «ХПІ», член-кореспондент НАНУ, голова Вченої ради університету.

У такому складі редакція нашої газети працювала багато років – до серпня 2011 року. Сьогодні немає з нами Володимира Миколайовича Русиновського (в центрі) – незмінного фотокореспондента, фотохудожника, патріота ХПІ.

«Працював він на перспективу, встигав відобразити і події державного масштабу, що відбувалися в НТУ «ХПІ», і вловити швидкоплинний кадр із різноманітного життя університету, і знімав історію вузу, працюючи натхненно, щоденно, щогодини. Володимир Миколайович не просто виконував завдання редакції, він задумував ідеї і сюжети своїх фотознімків, шукав і знаходив нове, гостре, цікаве. Його роботи – в книгах з історії університету, на стендах Музею ХПІ, на виставкових банерах, які представляють наш вуз в Україні і за рубежом. На знімках Володимира Русиновського наші нащадки побачать життя Політеху протягом понад півстоліття».

№16–17 від 14.09.2011.